

**Uzasadnienie uchwały komisji habilitacyjnej
w sprawie wniosku o nadanie dr. Piotrowi Miniasowi
stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk biologicznych, w dyscyplinie Ekologia**

Przedmiotem ocen, stanowiących podstawę do sformułowania opinii, było osiągnięcie naukowe w ujęciu ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2011 r., nr 84, poz. 455 z późn. zm.), a także ogólny dorobek naukowy, dydaktyczny, popularyzatorski i organizacyjny Habilitanta.

Sylwetka Kandydata

Dr **Piotr Minias** ukończył studia magisterskie w 2008 roku na Wydziale Biologii i Ochrony Środowiska Uniwersytetu Łódzkiego na kierunku Biologia i w tym samym roku został słuchaczem Stacjonarnego Studium Doktoranckiego w Instytucie Ekologii i Ochrony Środowiska UŁ. Zasadniczym nurtem Jego zainteresowań naukowych stała się ekologia ptaków wodnych gniazdujących kolonijnie a głównym obiektem badań - kormoran *Phalacrocorax carbo sinensis*. Efektem tych studiów było uzyskanie przez Habilitanta stopnia doktora nauk biologicznych w dyscyplinie Biologia w 2012 roku na Wydziale Biologii i Ochrony Środowiska Uniwersytetu Łódzkiego. Bezpośrednio potem rozpoczął pracę naukową jako adiunkt w Katedrze Badania Różnorodności Biologicznej, Dydaktyki i Bioedukacji UŁ i kontynuował badania naukowe skupiając się na uwarunkowaniach migracyjnych siewkowców, których wyniki dały podstawę do wszczęcia postępowania o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego.

1. Ocena osiągnięcia naukowego

Jako osiągnięcie naukowe dr **Piotr Minias** przedstawił monotematyczny cykl ośmiu publikacji, zatytułowany „**Uwarunkowania morfologiczne, fizjologiczne i ekologiczne strategii migracyjnych siewkowców Charadrii**”, opublikowany w latach 2013-2015 w renomowanych czasopismach międzynarodowych, takich jak *Condor*, *Ibis* (2 prace), *Auk*, *Journal of Avian Biology*, *Comparative Biochemistry and Physiology A*, *Physiological and Biochemical Zoology* i *Acta Oecologica*. IF tych czasopism, zgodnie z rokiem opublikowania prac, wynosił od 1,35 do 2,63, co daje sumaryczną wartość $IF = 16,12$, a liczba punktów MNiSW czasopism waha się od 20 do 50, łącznie **290**. We wszystkich pracach Habilitant jest pierwszym autorem z potwierdzonym wkładem własnym od 50 do 80%.

Osiągnięcie naukowe dotyczy uwarunkowań strategii migracyjnych siewkowców, ze szczególnym uwzględnieniem kszyska *Gallinago gallinago* i łączaka *Tringa glareola*. Przedstawione prace przyczyniają się do lepszego zrozumienia ekologii migracji ptaków siewkowatych a wyniki badań stanowią ważne osiągnięcia w tej dziedzinie i dowodzą, że:

- na poziomie osobniczym kształt skrzydła siewkowców warunkuje różne komponenty wykorzystywanej strategii migracyjnej;
- na poziomie międzygatunkowym kształt skrzydła koewoluował wraz z poziomem migracyjności danego gatunku;
- migracja dalekodystansowa jest energetycznie kosztowna i wymusza szereg zmian fizjologicznych w organizmie ptaków, np. zwiększenie pojemności tlenowej krwi: gatunki realizujące strategię minimalizacji kosztów energetycznych charakteryzuje mniejsza pojemność tlenowa krwi w porównaniu z gatunkami minimalizującymi tempo wędrówki;

- stężenie hemoglobiny we krwi jest wiarygodnym wskaźnikiem stanu fizjologicznego ptaków, odzwierciedla też fenotypową jakość migrujących osobników; niskie stężenie hemoglobiny u kszyków może prowadzić do stanów hipoksyjnych podczas migracji, powodując zakłócenia homeostazy rozwojowej przejawiające się m.in. w asymetrycznej wymianie lotek;
- stopień ekspresji melaniny w upierzeniu determinuje różne komponenty strategii migracji kszyka poprzez wpływ na stan fizjologiczny ptaków i pośrednio na efektywność ich lotu;
- przyrost masy mierzony na poziomie populacyjnym nie powinien być wykorzystywany jako wskaźnik tempa akumulacji zasobów energetycznych u siewkowców wędrujących asynchronicznie;
- fenologia migracji ptaków młodocianych może być poddana doborowi stabilizującemu: unikanie konkurencji ze strony osobników dorosłych działa w kierunku opóźnienia terminu rozpoczęcia migracji, natomiast pogarszające się warunki pokarmowe i pogodowe działają w kierunku wcześniejszego podjęcia migracji.

Komisja stwierdza, że osiągnięcie habilitacyjne dr **Piotra Miniasa** jest oryginalne i wartościowe ponieważ poszerza wiedzę o strategiach migracyjnych siewkowców i tym samym wnosi wkład w rozwój Ekologii, tj. dyscypliny naukowej, w ramach której Kandydat ubiega się o stopień doktora habilitowanego.

2. Ocena ogólnego dorobku naukowego

Łączny dorobek naukowy kandydata obejmuje 53 prace oryginalne, składa się nań:

- 48 publikacji indeksowanych przez Journal Citation Report (JCR), w tym 8 prac wchodzących w skład osiągnięcia naukowego
- 5 publikacji w czasopismach nieindeksowanych.
W jego skład wchodzi ponadto:
- 18 publikacji popularno-naukowych
- 15 doniesień na międzynarodowych konferencjach naukowych.

Sumaryczny *IF* publikacji Habilitanta wynosi **77,01**, a łączna liczba punktów MNiSW – **1455**. Pozostałe dane parametryczne charakteryzujące Jego dorobek naukowy cechują się następującymi wartościami (według *Web of Science*, na dzień 16 listopada 2015 roku):

- łączna liczba cytowań – **125**,
- liczba cytowań bez autocytowań – **50**,
- Indeks Hirscha – **6** (w dniu przygotowywania oceny dorobku naukowego Habilitanta wartość Indeksu wzrosła do **7**).

Bogaty dorobek naukowy Habilitanta oceniono jako spójny w odniesieniu do wszystkich jego składowych, tj. tematyki badawczej, a także zastosowanych metod analizy danych. Modelem biologicznym badań dr. **Piotra Miniasa** są ptaki wodno-błotne a dominującą tematyką jest ekologia migracji i rozrodu z wyraźnie zarysowanym wątkiem fizjologicznym i interpretacją wyników w kontekście ewolucyjnym.

Dorobek Habilitanta był sześciokrotnie nagradzany i wyróżniany:

- w 2012 roku otrzymał nagrodę naukową Fundacji Uniwersytetu Łódzkiego za szczególne osiągnięcia w dziedzinie Nauk Przyrodniczych i Geograficznych,
- nagrodę Dziekana za największe osiągnięcia publikacyjne na Wydziale Biologii i Ochrony Środowiska UŁ w latach 2013-2014,
- w latach 2013-2015 zdobył Stypendium Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej dla wybitnych młodych naukowców START,

- w roku 2014 został wyróżniony nagrodą zespołową Rektora UŁ II stopnia,
- w roku 2015 został laureatem Nagrody im. Marcina Antczaka za najbardziej inspirującą publikację ornitologiczną,
- w latach 2014-2017 wyróżniony został Stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego dla wybitnych młodych naukowców.

Dr **Piotr Minias** odbywał staże i szkolenia w ośrodkach zagranicznych:

- w 2008 roku uczestniczył w projekcie badawczym nad bagiennikiem żółtoczelnym prowadzonym przez Duke University w Parku Narodowym Everglades, Floryda (USA),
- w roku 2010 brał udział w międzynarodowym projekcie badań kulika cienkodziobego organizowanym przez BirdLife International we współpracy z The Royal Society for the Protection of Birds (RSPB), Egipt,
- w latach 2014-2015 była to wizyta naukowa na Uniwersytecie Wisconsin-Milwaukee (USA), w ramach stypendium Fundacji Fulbrighta (Fulbright Senior Advanced Research Award) w celu realizacji projektu „Ewolucja genów odporności u ptaków”.

Dr **Piotr Minias** aktywnie i skutecznie zabiega o środki finansowe na badania naukowe. Uczestniczył w 3 krajowych projektach badawczych finansowanych przez KBN, MNiSW oraz NCN; w dwóch z nich był/jest kierownikiem.

Wyrazem uznania środowiska naukowego dla kompetencji Habilitanta jest fakt, iż był recenzentem wielu oryginalnych prac naukowych przesyłanych do renomowanych czasopism międzynarodowych, takich jak: *Acta Ornithologica*, *Annales Zoologici Fennici*, *Ardeola*, *Auk*, *Biological Journal of Linnean Society*, *Bird Study*, *Ibis*, *Journal of Field Ornithology*, *Journal of Ornithology*, *Pakistan Journal of Zoology*, *Polish Polar Research*, *Population Ecology*, *Waterbirds*, *Wilson Journal of Ornithology*.

W ocenie Komisji, dorobek naukowy dr **Piotra Miniasa** znacznie przekracza ustawowe wymagania stawiane przy ubieganiu się o stopień doktora habilitowanego nauk biologicznych w dyscyplinie Ekologia.

3. Ocena dorobku dydaktycznego, popularyzatorskiego i organizacyjnego

Dr **Piotr Minias** prowadzi wykłady, ćwiczenia laboratoryjne, ćwiczenia terenowe, konwersatoria oraz zajęcia specjalistyczne dla studentów studiów stacjonarnych I i II stopnia na czterech kierunkach: Biologia, Ochrona Środowiska, Mikrobiologia i Biotechnologia na Wydziale Biologii i Ochrony Środowiska UŁ oraz ćwiczenia dla studentów I roku Turystyki i Rekreacji Wydziału Nauk Geograficznych UŁ. Był opiekunem naukowym jednej pracy magisterskiej i dwóch prac licencjackich. Pełni funkcje promotora pomocniczego w jednym przewodzie doktorskim. W Katedrze Badania Różnorodności Biologicznej, Dydaktyki i Bioedukacji UŁ odpowiedzialny jest za planowanie rozdziału obciążeń dydaktycznych oraz nadzór nad ich realizacją.

Efektom wysokich umiejętności organizacyjnych Habilitanta jest szeroka współpraca z licznymi instytucjami, organizacjami i towarzystwami naukowymi w kraju i za granicą. W kraju na uwagę zasługuje współpraca naukowa z Zakładem Biologii i Ekologii Ptaków, Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza, Stacją Badania Wędrówek Ptaków i Katedrą Ekologii i Zoologii Kręgowców Uniwersytetu Gdańskiego, Uniwersytetem Medycznym w Łodzi, Muzeum i Instytutem Zoologii PAN, Instytutem Biologii Medycznej PAN oraz Państwowym Instytutem Weterynaryjnym w Puławach, a za granicą współpraca z University of Wisconsin-Milwaukee i Duke University (USA).

W latach 2004-2014 dr **Piotr Minias** współuczestniczył w organizowaniu corocznych ornitologicznych zjazdów regionalnych Ziemi Łódzkiej, był także współorganizatorem obozów Sekcji Ornitologicznej Studenckiego Koła Naukowego Biologów UŁ (2004-2014). Jego szeroka działalność popularyzatorska udokumentowana jest 18 publikacjami popularno-naukowymi.

Komisja wysoko ocenia dorobek dydaktyczny, popularyzatorski i organizacyjny Habilitanta.

4. Odniesienie do recenzji

Recenzje opierają się na analizie osiągnięcia naukowego, ocenie pozostałego dorobku naukowego oraz aktywności organizacyjnej dr. **Piotra Miniasa**. Wszyscy Recenzenci uznali, że Kandydat, mimo relatywnie młodego wieku i krótkiej kariery naukowej, jest dojrzałym, samodzielnym i bardzo efektywnym badaczem o ukształtowanym warsztacie metodycznym i klarownej perspektywie dalszego szybkiego rozwoju naukowego. Wszystkie recenzje są pozytywne i kończą się wnioskiem o nadanie dr. **Piotrowi Miniasowi** stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk biologicznych, w dyscyplinie **Ekologia**.

W ocenie Recenzentów dorobek naukowy i osiągnięcie naukowe stanowiące podstawę postępowania habilitacyjnego dr **Piotra Miniasa** zasługują na wyróżnienie.

5. Ocena i wniosek końcowy

Komisja stwierdza, że Habilitant spełnia wymagania Ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2003 r., nr 65, poz. 595, z późn. zm.). Z pełnym przekonaniem, wyrażonym w jawnym głosowaniu (7 głosów TAK, innych głosów nie było), **Komisja wnosi w formie uchwały do Rady Wydziału Biologii i Ochrony Środowiska Uniwersytetu Łódzkiego o nadanie dr. Piotrowi Miniasowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk biologicznych, w dyscyplinie Ekologia.**

Ponadto, wysoka jakość osiągnięcia naukowego i ponadprzeciętny dorobek skłoniły komisję do przedstawienia dodatkowego wniosku o wyróżnienie Habilitanta stosowną nagrodą. Wszyscy członkowie komisji jednogłośnie w głosowaniu jawnym poparli wniosek (7 głosów TAK, innych głosów nie było).

Sekretarz komisji

.....
/dr hab. Małgorzata Dukowska/

Przewodniczący komisji

.....
/prof. dr hab. Lech Stempniewicz/

KIEROWNIK
Katedry Ekologii
i Zoologii Kręgowców

prof. dr hab. Lech Stempniewicz